

[Kim Behnke]

regeringens håb, at omlægningerne vil betyde, at det færøske samfund nu vil være selvhjulpent til at komme videre. Finansministeren bør være ærlig nok til over for Folketinget at sige, at hvis det håb ikke bliver indfriet, vil det komme til at koste de danske skatteydere noget, for nu er det dem, der hæfter for gælden. Det er de danske skatteydere, der har været med til ved hjælp af lånetransaktioner osv. at skyde penge ind i Finansieringsfonden af 1992 osv. Så hvis projektet kuldsejler – hvad vi altså frygter igen set på baggrund af, hvad der er sket siden oktober måned – så hæfter de danske skatteydere, og så bliver det altså både rig som fattig i Danmark, der kommer til at skulle betale for de kuldsejlede aftaler.

Dernæst siger finansministeren, at der er stillet de nødvendige krav til de færøske politikere. Jamen hvorfor bad man om at få kompetente personer fra IMF til at undersøge tingene, når de anbefalinger, IMF så kom med, ikke blev fulgt? Hvorfor vil man under ingen omstændigheder diskutere privatiseringer på Færøerne, som altså kunne skaffe penge i kassen her og nu? Hvorfor kan man i stedet for konstatere, at der sker præcis det modsatte på Færøerne i øjeblikket?

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Finansministeren nævnte i sit indlæg, at det ikke er en udgift for de danske skatteborgere. Jeg vil stadig væk præcisere, at min indgangsvinkel til denne sag ikke var, at vi ikke skulle hjælpe Færøerne, men at vi skulle hjælpe Færøerne på den rigtige måde, og jeg mener, det er at stikke blå i øjnene på de danske skatteydere at påstå, at dette her ikke er en udgift, og at det heller aldrig kan blive det.

Det skal vi se i øjnene, og vi skal være sikre på, at pengene, hvis det går galt og vi selv skal give dem ud over de opkrævede skatter, er givet ud på den rigtige måde.

Dernæst vil jeg gerne gøre en bemærkning angående spørgsmålet om, hvorvidt de tidligere aftaler om bl.a. balancen på finansloven på Færøerne står ved magt. Nu er der jo sket det, at der er skiftet delvis kulør på den færøske regering, siden den gamle aftale blev indgået, og mon ikke denne overbevisning om, at det er umuligt at opnå en balance, har lidt at gøre med, at den danske regering også er skiftet.

For jeg er godt klar over, at det er et svært ord at tage i munden for de socialdemokratiske ministre herhjemme, at der faktisk skal skabes en budgetbalance ved at skære ned på de offentlige udgifter – også på Færøerne. Man var på vej med det, men projektet mislykkedes på grund af regeringsskiftet på Færøerne. Jeg mener, man skulle have beholdt det krav som et helt naturligt krav.

Jeg er da også ked af det, hvis finansministeren mener, at han havde regnet med overhovedet ikke at høre noget fra K og V i denne sag, for det er helt klart, at K og V vil blande sig i en sag, der er af så stort økonomisk omfang for de danske skatteydere, også selv om vi ikke har hørt om det, før aftalen blev indgået.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg synes, finansministeren tangerede det arrogante i sine svar her fra Folketingets talerstol. Der er jo ingen, der bestrider, at vi skal hjælpe Færøerne, ligesom der ikke er nogen, der bestrider, at det kan være fornuftigt at udnytte den kreditværdighed, Danmark har i dag, til bl.a. at hjælpe Færøerne. Vi kan så sige, at det er godt, Danmark har en kreditværdighed, og at det er godt, Danmark ikke har haft en socialdemokratisk regering de sidste elleve år, for så havde vi jo ikke haft den kreditværdighed. Problemet på Færøerne er vel netop, at socialdemokraterne dér de sidste elleve år mere eller mindre har ødelagt den færøske økonomi.

Jeg har den faste opfattelse, at det færøske folk er et dygtigt folk, der består af dygtige mennesker, men at de desværre er blevet styret forkert politisk. Det betyder, at det færøske samfund ikke i dag er et selvhjulpent samfund, og selvfølgelig skal vi prøve på at hjælpe dem til at blive selvhjulpne igen.

Men det, der bekymrer os, og som nok ikke bekymrer finansministeren, er, at man har bragt den færøske økonomi ud på så dybt vand, at man nu er nødt til at gribe ind over for det private erhvervsliv på Færøerne og indføre en så skrap styring, at det virkelig kan komme til at volde vanskeligheder.

Jeg var sammen med nogle færøske socialdemokratiske lagtingsmedlemmer her for nylig, og de sagde: Vi har jo nået vores politiske mål. Nu kan vi styre det færøske erhvervsliv.